

Deel XXII

SATURDAG den 28ten JULI 1834

20

Aankondiging.

GOTTENBYE, Oregon, 30th June 1934.
 RAMMELMAN ELSEVIE.
 Ter ordinarie
 I. J. RAMMELMAN ELSEVIE R.J.
 Koningale Secretaris.

EENIGE BYZONDERHEDEN

Aarbeiding in Zuid-Amerika.

de bevestiging van de verdragen, welke de
door de aanhoudende oorlog der vij-
genhet verslind is en meermalen het geen
de tegen bederft en uitgestrekte moes-
sen in dezelfde nabijheid daarsien; de
grooten vloeden gronden van tyd tot tyd van
deszelfs krom in de rivier Bahraacc afrol-
len, en de rivier loop belemmerende, hare
wateren zoo ver als Purovago dwingen
de gronden en huizen der gemeente van
Sinhago verwoest en meer dan negentig
kleine stroomen gevormd heeft. De kom-
missie heeft nog verder dat de kerk en het
schatz in omringing gevallen zijn, dat de in-
woonders naar de hooft bergen gefloogt zijn
met al de beelden die zy uit de pausen heb-
ben kunnen halen. Het grootste gedeel-
te van die kanton is overdekt met die-
re afgronden, doch deels in de gemeen-
te van Kachuangoer, waar dezelve weinig
aan de veranderingen geleukig is den loof
van de rivier Guirani niet belemmerd heb-
ben.

...afwachten, doch dit is weer een nieuw
voorbeeld dat bewijst dat men slaan kan.

private familie begrafsplaats, Picpus genaamd, ter aarde besteld worden. Deze plaats is niet ruim genoeg om eene menigte volkre te kunnen bergen, daarom zal men er geene lykrede houden, maar de lykstatie afwikkelen op de plaats de la Bastille, welke plaats aan de gedenken van twee revolutien, waarvan Lafayette de held was, is toegewijd, stil houden, om aan een lid der kamer, een vriend des overledene, gelegenheid te geven, eenige woorden ter eeren des d. te zeggen.

Hy zal met de militaire eerbewijzingen, verschuldigd aan den rang van Generaal in Chef, ter aarde besteld worden.

Eenige jaren geleden kwam er eene deputatie uit Noord Amerika te Parys aan, om Lafayette te verzoeken zijne stoffelijke overblijfselen aan de Vereenigde Staten van Noord Amerika bij bitterste wille te willen vermaken, welk verzoek echter door dien Generaal vriendelyk werd van de hand gewezen; doch de President der Vereenigde Staten, op dat Lafayette toch in Amerika zoude worden begraven, zond hem eene groote kist met aarde, gegraven op het slagveld van Brandywine, hetwelk getuige was geweest van zijne overwinningen, ten einde deze aarde zoude gemengd worden met de aarde van Frankryk, waar zijne overblijfselen mochten komen te rusten.

Lafayette is gestorven in den ouderdom van 77 jaren, op drie maanden na. Hy heeft zijne militaire loopbaan begonnen in het jaar 1776, in den oorlog der onafhankelijkheid van de Vereenigde Staten van Noord Amerika. In het jaar 1793, in Frankryk terug gekeerd zynde, heeft hy steeds een roemvol deel genomen in de revolutien. In 1792 heeft hy zich van het lidder der overzettingen vermeld, toen de

verdacht werd gehouden. Na zijne verwydering, krygsgevangen te Olmutz gemaakt zynde, is hy gevangen van Oostenryk gebleven tot het sluiten van het traktaat te Campo Formido, waarbij Napoleon, die hem achting toegedragen, doch niet genegen is geweest, zijne vrijheid heeft bewerkstelligd.

In den tyd der heerschappij van Napoleon, hoorde men niet veel van hem. Onder de restauratie begon op nieuw de staatkundige loopbaan van Lafayette. Alleen uit de welgevende kamer van 1821, de eerste kamer der Septennat de double vote, werd hy ongesloten. Hy deed toen zijne reis naar Amerika. In het jaar 1824 keerde hy weder in de kamer. In 1829, verkreeg het ministerie Polignac in Parys de Lafayette, die hy zijde reis in het zuiden van Amerika, welke door de wijze hoedanig hy overal ontvangen werd, getuigenis is. Zijne ontvangst was die van een zeer gewaardeerd reis.

In de ontvoering van 1830, van July tot December, was hy de man, van wien Parys en Frankryk om de rust verwachtten. Het is bekend dat het volk het woord van de ministers van Karel X, voor Lafayette wist de gemoeideten van het volk tot bedaren te brengen en de eef der revolutie van July te behouden. Dezelve is de eerste omwenteling, waarbij geen bloed geplengd is dan in het slagveld. En na de procedures van de ontvoering werd hy ontslagen door een voorzitter van de heer C. Dupin. Sedert die tyden heeft hy niet meer in de kamer gezeten.

In de Courant van Guadeloupe vinden

wij dat de jonge koning van Napels naar Rome is gereisd om het hertogdom van St. Benevent, toebehoorende aan de pauselijke staat, doch gelagte in eene der provincien van Napels, tegen arbadeldoorstelling, aan zyn land te voegen; hetgeen hem echter mislukt is. Hy is zeer ontevreden naar zyn rijk terug gekeerd; en sedert zijne terugkomst heeft hy zich uitsluitend bezig met krygskundige zaken en met zyne troepen in den wapenhandel te oefenen.

Wij hebben vernomen dat Nieuw Granada hare vlag veranderd heeft, om die te onderscheiden van de Venezolaansche vlag.

In deze verandering heeft men dezelfde kleuren behouden, welke zyn in plaats van horizontaal, vertikaal, even als de driekleurige fransche vlag.

Wij hebben vernomen dat Nieuw Granada hare vlag veranderd heeft, om die te onderscheiden van de Venezolaansche vlag.

In de zitting van den 8sten January heeft de Heer de la Martine zyn voorstel uitbrengen, dat den tegenwoordigen staat des Turkschen rijkz kennelijk te maken, zoedanig als hy, gedurende zyne onlangzame reizen in die gewesten die heeft gezien. Deze schildering van de vele onderscheidene volken, die door geen band eenderling syn verbonden, maakt het schietende gedeelte uit der Meditatie. Dit gedeelte is ook het opzigt, van hetwelk wy de mededeeling hebben noodig geacht. Het overige der redevoering is, indien wy ons dus mogen uitdrukken, het praktische gedeelte, en de mogelijkheid van dezelfde volbrekking is zeer te betwisten. Het is niet mogelijk, dat het Turksche rijk kwame te vallen, geene Mogendheid afzonderlijk in die zaak mogt kunnen tusschen treden, maar dat een algemeen en gezamenlyk uitgeoefend beschermingsstelsel mogt worden aangenomen.

Men heeft geheel het onuitvoerlyke hetwelk zoedanig stelsel voortdurend in zich bevat. Ook maakt welk de zwakke zyde van de Heeren de la Martine redevoering uit, hetwelk echter in geen der deelen is aan het bewonderenswaardige tafereel, hetwelk hy van het Turksche rijk heeft geschilderd. Het is niet mogelijk, dat het welk ons nu ontbreekt, dat hy met hetwelk de Heeren de la Martine redevoering uit, hetwelk echter in geen der deelen is aan het bewonderenswaardige tafereel, hetwelk hy van het Turksche rijk heeft geschilderd.

Men heeft geheel het onuitvoerlyke hetwelk zoedanig stelsel voortdurend in zich bevat. Ook maakt welk de zwakke zyde van de Heeren de la Martine redevoering uit, hetwelk echter in geen der deelen is aan het bewonderenswaardige tafereel, hetwelk hy van het Turksche rijk heeft geschilderd.

De achtbaan van de Heeren de la Martine, welke een hoogverheven kanon is, een van diplomatie, ik, nevens, aardig, heeft zynen de aangelegenheden van het Oosten behandelend met alle juistheid van inzichten, met die diens van verstand, welke hem onderscheiden. Ik vereenig my met schier alle zijne denkbeelden, en, even als hy, betreurt ik het lot van Polen en vorm ik wenschen voor dat land. Maar hy heeft niet geheel juist myne gedachte opgevat, welke ik in myne eerste beschouwingen wellicht kwalijk heb uit een gezet. Gelyk hy, myne Heeren, weet ik hoezeer de buitenaardsche staatkunde omzigtigheid, oplettendheden, verstandige tydwidning eischt, en ik heb ook niet, zoo als de Heer Bignon zulke schijnt te gelooven, het Fransche Gouvernement willen dopen om, op zich zelf alleen, met betrekking tot Turkye, de baan eener mede staatkunde in te treden, maar wel om op deze grooten zedigen bevoorstaande gebeurtenis het eerst Europeesche aandacht en beradelingen in te roepen.

Den wensch toejuichende, welken ik voor de verwezenlyking dezer het heil der menschheid bevorderende staatkunde vormde, heeft hy, Myne Heeren, dien nog voor langen tyd tot het gebied der edelmoedige zelf begoochelingen willen verbanne.

Ik ben verwonderd, Myne Heeren, dat een Staatsman, sinds vyftien jaren op de bankgezichten eener gematigde en werkdadige oppositie gezeten, die telken jaer aan de regering inzichten en stelsels eener gevorderde staatkunde heeft voorgelegd, zonder die door de tydelijke Magt te hebben kunnen doen aannemen, ik ben verwonderd, zeg ik, dat zulk een Man zich heden aan de zyde des gouvernements schaart om een stout, maar gemaakelyk uitwerbaar en noodzakelyk stelsel te verhoeden, en hetzelfde eene staatkunde van begoocheling noemt.

Wy moeten, Myne Heeren, op onze hoede zyn tegen dien weerloosheid der Regeringen, voor welken de gewoonte om de meest onbegrijpelyke verlangens der menschen, als heerscheningen, te doen gelden, tot zynen dag is geworden! Ook de vestiging van het christendom, Myne Heeren, was een droom! de bevrijding van den mensch, de afschaffing der slaverny was een droom! de kolonisatie van Amerika was een droom! de onafhankelijkheid der Vereenigde Staten was een droom! Griekenlands wedergeboorte was een droom! de vernietiging van den negerslavenhandel was een droom! En echter zyn die, langen tyd voor de Regeringen terug geweerde uitkomsten, verkregen geworden! Zoo ook zal het eenmaal zyn met het ontwerp, hetwelk ik de eer heb voor te stellen.

Wanneer gy hoort spreken van een Natie, van een Keizerryk, van eenen onafhankelyk grooten staat, die met zynen naam de twee schoonste gedeelten van Europa en Asia bekleeft, en meer dan de helft der bezooting van de Middellandsche zee bevat, dan geven u die woorden van Natie en Keizerryk natuurykerwyze het denkbeeld van iets overschenkmatig met hetgeen wy anders ons voorstellen. In zynen staat, in zynen land, in zynen rijk, in zynen volk, in zynen bodem; gy ziet duizenden woonsteden, waar het huisgezin zich vermenigvuldigt en aan het vroegere huisgezin opvolgt; gy ziet, mag ik my dus uitdrukken, eenen

in den maatschappelyken staat, en waaruit dat andere gevoel ontspruit, hetwelk wy vaderlandeliefde noemen. Dwaling: niets van dat alles bestaat. Ettelyke horden, als dryvende op den bodem, in welken zy nimmer wortelen, even als onze volkstammen van het Westen, bevolkingen onderscheiden in naam, zeden, afkomst, godadienst; sommige zelve uitgeworpen over de sandwoestenen van Arabië en Egypte, anderen op de ongenaakbare kusten van de rivieren of der Taurus; deze, in de eozame steppen der binnenlanden van Syrië, van Aleppo of van Damask, aan de grenzen der woesteny van Bagdad, de beide groote Karavans strekkende voor de Karavanen van Indie; gene, in de vruchtbare dalen van Macedonie, Thracie, Grieken, Arabieren, Armenië, Bakken, Joden, Maronieten, Matralien, Schyeten, en andere volken, welke zo als de zandvoeten hen voortstuwt, zonder den wettigen of geveel, zonder zeden, zonder wetten, zonder Gods vereering, zonder gemeenschappelyk vaderland, heden onderworpen, morgen mantende. Konstantinopel zendt beurtefinge Pacha's om de doodstraf te ondergaan of op te leggen, zonder dat doel dan om aan die bevolkingen, die op de oeveren der middelen verstruiken, welke hen heden in arbeid heeft, heden af te wijgen, en zenden hen den bodem weder tot woesteny te veranderen; onafgekeerde benden, onder de naam van krygslieden, provincien overlopende, die op hunne zandvoeten vlieten; volkstammen, heden hier, morgen daar, omzwevend, op dat niet de Springelandy wete waar hen te vinden; vlakten zonder begraafden, zeeën zonder schepen, rivieren zonder bruggen, akkers zonder eigenaars, dorpen van klei en slijk eene hoofdstad van hout opgebouwd, alle zwaarte van en verwoesting; ziedaar het Ottomaansche rijk, in de midden van zynen bouwval, van den verwoest, welke zy hebben voortgebracht, en welke zy onophoudelyk weder vernieuwen, ettelijke duizende in de provincien verdeelde Turken, die in de steden open gedrongen, slapende, oostmoed, nimmer arbeidende en levende van den wettigen roef op den arbeid der christelyke Christenache volkstammen, die daar de heerschers, ziedaar de meesters van dit Keizerryk. En dit rijk, alleen, is in waarde met gansch Europa gelyk: schoon er is dezelfs mensch, vruchtbaarder dezelfs aard, bodem, wyder en veiliger dezelfs zeehavens, kostelyk en meer verveelvuldigd verscheiden dezelfs voortbrengselen; het beslaat 60,000 vierkanten mylen.

Wilt gij nu dezelve tegenwoordig-
krygskundige en staatkundige gemelten
leeren kennen? Zie hier dezelve: Wal-
lachyë en Moldavia erkennen dezelve op
peigezag blootelyk in naam, en zyn, onder
het schild der Russische waarborgingen,
niettemin byna onafhankelyk. Servie
hetwelk alleen, minst genomen het een
derde gedeelte van Europeesch Turkÿe
uitmaakt, kroeger veelmaal in opstand, ge-
heel Christensch, heeft beslis-enderwyze
zÿne afscheiding en onafhankelykheid be-
krachtigd onder het bewind van Vorst Mi-
losch, een bekwaam en moedig vriend zÿns
vaderland, wël waardig een volk vry te ma-
ken en te beschaven. De Bulgaren, die
met hunne zijdelingstrekke en talryke dor-
pen de beide flanken van den Balken be-
dekken, en die zich tot aan de ommelan-
den van Adrianopel uitstrekken, vormen
eene volkyke, eerlyke, werkzame Natie
die niet dan zeer weinige Turken in haren
boezem duidt en er naar streeft, hen ge-
heel en al uit haar midden te verdrÿven.
De gebergten van Macedonie zyn bevolkt
door Grieken, Albanen, Armatische
gestachten, die integendeel christensch
zyn, en met iedere gunstige
gelegenheid zich in opstand stellen op
zich die onstuimige vryheid te bevechten
van welke Morea hun het voorbeeld aan-
biedt, Morea en Negropontia zyn reeds
onder hetzelve der Europeische Mogent-
heden, geheel vry gemaakt; de vlakten
van Adrianopel tot aan Konstantinopel
zyn volstrekt onvolkt; slechts op dagre-
gens afstand ontmoet men eittelyke ver-
stooide Khans of eenige vervallen door
Turken en Grieken bewoonde gestachten.
Altenykt de Grieken beteelen eittelyke
gewestheden, welke hun rondom die weest-
liggende woestervlyen zyn toegekend.

Wat de eilanden van den Archipel betreft, bezitten de Grieken de 7 lofsche eilanden, de Grieken hebben in twee bezetting alle diegenen begraaven, welke tot de Grieken behooren, en de Turken die, behooren den Sultan. Cyprus is nog het eigendom der Turken, maar deze bezetting, van 60 mylen lengte over 25 mylen breedte, geheel bebouwbare grond, vruchtbare in de voortbrengelen der heestergewaslen, geeft niet meer dan 25 a 30 duizend rixdallers aan de heet van ettelijke honderde Turken. Grstadtig oorbijdaar de opstand uit, en niets ontbreekt aan dit eiland om zich onafhankelijk te verklaren, dan alleen de walburg om zich als voozanig te kunnen behouden. Rhodus is in hetzelfde geval, Rhodus, Mytilene, Chio, alleen door Grieken bevolkt, zijn niet van eenderende en 749 jaarlijk onder den scepter der Porte teruggekeerd, Samos weestant alleen nog de vloet van den Grieken Heer.

Het voorraamste gedeelte van Klein-A-
 zie, van hetwelk afzienlyk de stranden
 zyn bewoond, dat onafgebaar gheet
 Karamania, hetwelk voortaan verscheide
 de koningryken in zich oebet, oeralt thans
 hiet, meer dan wettiggende steppen.
 Ik zal niet, vindt de Mohammedaanse
 bevolking zich op, in de grootste angst
 weder. Maar menen men si Brouha
 Smyrna, Konia, E. Konya, vier groot
 steden in welke de Turkische bevolking
 het aalyket is, vermitsoudert, bevindt men
 het overige gedeelte onder het bewind der
 Turkomanen, een wilde en omzwervende
 volk, dat de haren van het Taurus-
 gebergte padekt, zich er tegen de dwinge-
 ranen der Persia's schuil houdt, en er van
 platygt om dezelve veedmen in de vlak-
 ten te vorren, en deze te verwoesten, in
 die men hun dezelve betwist. Gyl. Kan
 is een denkbeeld vormen der sterke en
 den nationalen band, die deze landen en
 steden met de noorderstad hecht, wanneer
 gy vernemen, dat, in den jongsten oorlog,
 twee Oeffenen, van op 7000 mylen af-
 stants door Karamania afgezonden,
 zyn gezag de overzigt stad van duizend
 duizend zielen bevolking deden erkennen,
 en dat alle de volksheden van Karamania
 zamenkwam, geenen anderen soldaat tegen
 hem te verden. Syris, de landkol der we-
 reld, is nog steeds de vruchtbaarste en vrucht-
 baarste landstreek van het Oosten. De
 omzwervende Arabieren, de landbouwen-
 de Arabieren, de Drusen, de Melchieren,
 de Maronieten en de Muzelmans, de Syri-

sche Grieken leven er en verdeelen zich dezelve onderling; de Turken maken er nauwelijks het twintigste gedeelte der bevolking uit. De aangrenzende steden, Alexandretta, Latakia, T. Apollis, Bayrah, Saida, Jaffa en Gaza, bevatten een groot aantal Christenen.

Schier geheel de Libanon is in het bezit der Maronieten, eene Arabische en Christelijke natie van 2 miljoen zielen, die door haren moed en hare deugden, zich eene daadwerkelijke onafhankelijkheid heeft bevochten, die eigendom heeft en het land bebouwt, die den handel, de beschaving bemint, en die, geloof ik, in dit gedeelte der wereld de kiem eener rechtschapene en heerschende natie zal zijn. — Zij erkent het gezag van den Grooten Emir der Drusen, Beebir, een staatkonig en krijgshaftig Gysaard, wien de Turken en de Egyptenaren gelijkelijk hebben ontzien, die met een enkel kommando-woord 50 000 strijdende mannen kan doen opstaan, die beurtelings Aleppo, Damascus, Jeruzalem en de kusten doet sidderen, en dan zich terugtrekt in het hart van zijn gebied, binnen zijn paleis van Pleden of Dachel-el-Kagar, gene ongenaakbare vestingsteekte van honderd mijlen omtrek. Hij gehoorzaamt de Turkse sultaanen zoo als de magtige Vasallen der middeleeuwen hunnen Leeuwer gehoorzaamden. Damascus verheft zich, naakt en verlaten, te midden der woestijn. Dezelfde bevolking is Turkesh, maar het bevat honderd duizend Christelijke Armeniers en vele Joden. — Het overige des lands is eender tot prooiden in het bezit van Arabische volkstammen, onafhankelijke geslachten te midden van den grooten Massiranschen geslachtsstam; die naar Imprahit hunner roofzucht of grillige luim van onder eene heerschappij onder eene andere overgaan.

Jerusalem verhoelt zich op de grenzen
dige, arme, onmagtige stad, gewoon ieder
juk te torachen, vereenigingspunt aller
christensche gezindheden, en eene heilige
stede ook voor de Mussliems, die de mog-
den's tempel hebben geworpen. Voorts
komt Egypte. Daar ontrolt zich in dit
oogenblik een der wonderdadigste toonee-
len die vliegende schouwspelen van het Oor-
ten. Mohamed Ali's opstand en de kryg-
soem zyn zoon Ibrahim zyn U bekend,
beiden groote mannen, de vader door zyne
makkende en de zoon door zyn kryg-
zwaard. Ik heb zyne overwinningen by-
gewoond; ik heb hem de hechte muren
van Jaffa zien omverre stooten, welke zelfs
Napoleon niet vermoegt te schokken, als
verwinnaar geheel Syrië doortrekken, Da-
mascus en Aleppo bemagtigen; tot twee-
malen, door kracht van stoutmoedigheid,
de laatste kryglegers des Sultans verslooi-
gen; den Groot-Vijzer gevangen nemen, en
zich alleenlyk, op ettelijke marschen van
Konstantinopelen, weerhouden door eenen
brief van den Europeeschen gezant. Hy
zonde zonder hinderpaal er binnen syn ge-
togen, hy zonde in de hoofdstad des Kei-
zerriks zelfs hebben gaaggeried; hy zonde
eene nieuwe dynastie hebben gevestigd,
in weerwil dat sy door de wettten en deeden
ware verhoeden. Geheel het Oosten bleef
stom voor hem, zoo als het voormaals voor
Alexander stom bleef, maar één enkel
woord van het westen houdt hem tegen,
hy treedt terug, hy laat zyn werk van magt
en roem onvoltooid. Deze trek alleen
toont U het gebied der beschaving op de
barbaarschheid. Zelfs de zegevierende
barbaarschheid is zich harer zwakheid be-
gint. Dit zegt U, wat Europa vermag te
doen, indien het zyne zending bevroedt en
gevoelt. Ibrahim, myne haeren, beschaaft
uiet; hy veroverd; hy behaalt overwinnin-
gen; hy onderwerpt voor zyne stoutmoedigheid
en voor zyne genie sidderende be-

volkingen, aan welke de naam van derzelver overweldiger geen ontzag inhooft! Hy houdt zich alleentijk bezig met de zorg voor zijne krijgsmanschap; hy heeft geen ander beheer dan voor zijn leger; alles in Egypte en in Syrie blijft op denzelfden voet van barbaarschheid als vóór zijne verovering: hy is eene luchtverheveling, die flukst en voorbijaat, die verwoest en niet opbouwt, en die by zijnen dood niets anders zal overlaten dan de verbliffende lichtglansen eener luchtverheveling! zijne veroveringen verklaren U die van Alexander. In gewesten, waar noch volken, noch eigendom, noch vaderland bestaat, vindt de veroveraar slechts slaven, en wordt altyd de overwinning gehuldigd.

Uit dit vlugtig tafereel, Myne Heeren, ziet gij, dat het Otto-mannische Keizerrijk geen rijk is, dat het eene opeenstapeling is van onderscheiden geslachten, zonder onderling verband, zonder volksbelang, zonder wetten, zonder godsdien-
st, zonder godsgerechtigheid, zonder godsgere-
eering, zonder gelijkvormige zeden of ge-
woonten, zonder eenheid of vastheid van
Regering ! Gij ziet er alleenlyk de wyd-
omvattende regeringloosheid bestendige,
van welke de staatkundige vervalsing nooit
immer het voorbeeld heeft aangeboden.
Gij ziet, dat de leeraar-adem die hetzelfde
bezielde, de godsdienstige geestdijverij, er
is uitgedoofd ; gij ziet, dat dezelfde heilloo-
ze en blinde regering, wat zelfs den ge-
slachtstam der verwanaars heeft verslon-
den, en dat Turkeije te gronde gaat door
ontententenis van Turken !

In het middenpunt dezer wijdverreik-
te regeringloosheid, verheft zich de hoofdstad van het Islamismus, met den eenen voet op Europa en den anderen voet op
de Middellandsche Zee. Hier is het den
Kaiserrijk opgevoed. Vort, die met den
val des Keizerrijs gevoelt, en hetzelfde
niet kan beletten, schijnt eindelijk aan het
behoud zijner troons en volks te hebben ge-
smeekt. En nu, van Rusland, hetwelk
by vergeefschheid getracht heeft, te be-
vechten, een overschot van Regering, of
eene schijn van ryksgebied af. Rusland,
alleen, Mijne Heeren, heeft de instorting
van dien troon, de besluite verbroekeling
dier schaduw van heerschappij belet.
Nog slechts weinige dagen en de Sultan
was niet meer, en Ko, met eenen slag de
Arabieren binnen zijne muren trekkende,
Laat Rusland zijne eigenbattige, maar be-
scherpende, hand terug trekken, en het
Keizerrijk sterf nogmaals in. En zelfs on-
der deze vernederende beoorming van
zinen troon, welke de Paris en de Sul-
tan gepikt geenen gerustelijken sluyt is
Groot. Maar van eenen dag. De dag waar-
op hij, door dubbelhartigheid, persoonlij-
ken moed, en stoutheid van geest, het er-
felyk gebied der Janitsaren vernietigde.
Maar er zijn Staten, welker leversbeginee-
len in hante ziele zelve ligt, en die door
eene hervorming verder gaand, dan tot
een nieuw leven herbegeeren. Zooda-
nig is het Turksche rijk geweest. De
krygsmachtige geest, die niets anders was
dan het volks faatisme, is met de Jani-
saren verdwenen. En nu in Turkije ge-
ne krysleger meer, de volkszeden plooi-
jen zich niet naar met zwakheid en blind-
heid doorgevoerde hervormingen. En be-
staat geene Ottomaansche rijk meer!

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven
(er) Drukkerij van A. L. S. MULLER &
J. F. NEUMAN van., in de Wallenstadt,
Broad Street, Huis No. 76. De prijs der-
zelen is f 12. 3/4 per jaar, te betalen om de drie
maanden. De prijs der Advertentie is 25
Centen per regel, doch voor een Advertentie
van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.